

Indstillingsretten er lagt i Kommunalbestyrelsens Haand. Det laa mig paa Sinde at kunne dokumentere dette ved min Henvisning til Betænkningen af 1880, og det er ikke blevet modtaget fra nogen Side. Derimod bliver jeg nødt til at gøre nogle Bemærkninger lige over for det ærede Medlem fra Søbjerg (Bluhme) ogsaa i Anledning af de Betragtninger, han anstillede om Raldelsesmyndigheden, saaledes som den nu er ordnet. Det ærede Medlem meldte sig som særlig sagkyndig Skolemand og indprentede gentagne Gange Tingets Medlemmer, at han var Medlem af Skoledirektionen i sin Hjemstavn. Jeg ved ikke, om hans Bemærkninger i øvrigt for det høje Tingets Medlemmer bære Præget af, at han var ganske særlig sagkyndig, i alt Fald fremkom der af og til ikke lidet lydelige Protester mod de Paaastande, han fremkom med. Saaledes vilde han paa- staa, at Jordlodderne kun ønskedes afhændede af 10 pCt. af Lærerne, og det mødte jo straks meget stærk Protest. Jeg tror altsaa, at han ikke har været meget au fait med Stemningen blandt Lærerne i denne Henseende. Dernæst opfattede det ærede Medlem ogsaa en Tvivl om, hvorvidt en af de Ulemper, som findes ved den nuværende Raldelsesmaade, nemlig den, at Læreren saa at sige er nødt til personlig at fremstille sig for Medlemmerne af Sogneraadet, finder Sted i noget større Omfang. Ogsaa paa dette Punkt tror jeg, at det ærede Medlem straks fik et Indtryk af, at han saa forklert paa Forholdene. Det er jo bitterligt — og det behøver man ikke at bo i Sylland for at vide, det kan man godt sidde i Centraladministrationen og være fuldstændig bekendt med — at det er et Forhold, som finder Sted overalt. Det ærede Medlem indtog et højt mærkeligt Standpunkt i denne Henseende, og det undrer mig meget, at han fik en vis Tilslutning fra en Del ærede Medlemmer, naar han udtalte, at netop dette System, at Skolelærerne personlig fremstillede sig for Sogneraadets Medlemmer, var en hensigtsmæssig Ordning, som man maatte ønske opretholdt. Jeg tør maaste i den Anledning atter vende tilbage til Betænkningen fra 1879—80. Der findes i denne, Rigsdagstidenden Tillæg B., Sp. 1886, en Udtalelse i en Mindretalsbetænkning, som jeg ser understreven blandt andet af afdøde Folketingsmand Berg, hvis Mening om dette Spørgsmaal dog maatte have nogen Vægt i dette Ting. Jeg skal, for saa vidt den højtærede For- mand ikke maatte have noget Herimod, til- lade mig at oplæse et lille Stykke deraf: „Den Skik eller Ufisk, der er bleven alt for almindelig, at Ansøgere personlig indfinde sig

hos dem, der have Indflydelse paa Raldelsen, og hvad dermed staar i Forbindelse, ønske vi betragtet som en Mislighed. Man vilde ikke finde det forsvarligt, naar Menigheden fik afgørende Indflydelse paa Besættelsen af Præstefald, at Præsten, som Ansøger, da gik fra Dør til Dør. Den Slags Indvirkning paa Afgørelsen bør derfor betragtes som ulovlig. Er Kommunalbestyrelsen og de, der bistaa den, af de foreliggende Vidnesbyrd naaet til at gøre et Udvalg af enkelte mel- lemte Ansøgere, og den, hvad rigtig og nat-URLigt er, kan ønske personlig at lære dem at kende, inden den strider til endelig Ind- stilling, kan den foreslaa dem at rejse til Stedet paa Kommunens Regning. Denne Ordning vil være Sagen tjenligere og Læ- reren værdigere.“ Dette er en Opfattelse, som jeg fuldt ud kan tiltræde, og hvis den Forandring i Raldesmaaden, som jeg her har foreslaaet, skulde gaa igennem, tror jeg ikke, at det ærede Medlem behøver at nære Frygt for, at han som Medlem af Skoledirektionen skulde blive nødt til at forberede sig paa en større Antichambrevring af Ansøgere til ledige Embeder. Jeg tror, at samtlige Skoledirektioner vel vilde forstaa at hibringe Lærerne det Indtryk, at det paa et saa tidligt Sta- dium ikke kunde nytte og ikke kunde føre til noget tilfredsstillende Resultat, at søge at paavirke de kaldende Autoriteter, da det paa dette Stadium dog blot gælder om ikke at blive blandt dem, der stydes ud. Det ærede Medlem var noget i Tvivl om, trods hans Egenkab som Skoledirektionsmedlem, hvor- vidt der rundt omkring i Landet finder Dis- senser Sted mellem Skoledirektion og Sogne- raad. Trods mit ringe personlige Kendskab til Skoleforholdene rundt omkring i Landet tror jeg dog at kunne have nogen Indsigt i denne Sag, og jeg maa dog sige, at saa- danne Tilfælde forekomme ikke saa sjældent, men naar de ikke forekomme oftere, turde Grunden hertil være den, at Skoledirek- tionerne for Fredens Skyld mene det rettest, saa ofte det paa nogen Maade er for- svarligt, at rette sig efter Sogneraadens Indstillinger, selv om disse kunne være mangelfulde. — Det ærede Medlem kom der- næst ind paa at forelægge Tinget en selve Skoleloven, forekommer det mig, temmelig uvedkommende Sag oppe fra hans Skole- direktion, en Sag, som er bleven draget frem i det første Møde af det ærede Medlem fra Berninge (H. Holm). Sagen foreligger ikke officielt for Ministeriet, og jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om den, men jeg maa dog sige, at jeg ikke fik noget særlig stærkt Indtryk af, at der her var stet noget graverende. Det ærede Medlem begyndte